

въ Ринге, ученик на Ото Малингъ и Валдемаръ Тофте въ Копенхагенъ; следъ положенъ изпитъ по органъ въ тамошната консерватория, назначенъ органистъ въ Ворднборгъ, писалъ оркестрова, камерна и вокална музика.

Емерлих, Робертъ — Emmerlich, Robert — пѣсневъ компонистъ, род. 23 юли 1836 въ Ханау, умр. 11 юли 1891 въ Баденъ, ученик на Албертъ Дитрихъ, писалъ: 2 симфонии, кантата „Прослава на музикалния гений“, оперитъ „Ванъ Дайкъ“, „Швед. езеро“ и „Асканио“ и много пѣсни. Послѣднитъ съставятъ най-хубавото отъ неговото творчество.

Емертъ, Йозефъ — Emmert, Joseph — компонистъ, род. 28 ноемв. 1732 въ Китцингенъ, умр. 20 февр. 1809 въ Вюрцбургъ, ректоръ въ Шилингсфюртъ, дето се е занимавалъ съ музикално-педагогическа работа, а отъ 1773 хордиректоръ и после капелмайсторъ при Вюрцбургския университетъ. Писалъ: множество меси, хорали и др. църковни творби, и нѣколко опери („Юдитъ“, „Семирамида“, „Естиръ“).

E moll — нѣмско наименованието на ми миноръ, имаща предписане 1 диезъ — паралелна на сол мажоръ.

Ена, Аугустъ — Enna, August — датски оперенъ компонистъ, род. 13 май 1860 въ Насиковъ на островъ Лаландъ, самоукъ въ музиката, цигуларъ въ една странствуваща трупа въ Финландия, капелмайсторъ на малки оркестри въ разни градове на Дания; следъ успѣха на една своя оперета и други композиции, по препорѣка на Гаде, получава едногодишна стипендия за учене въ Германия (1888—89). Писалъ: нѣколко опери: „Вещицата“ (1892), „Клеопатра“ (1894), „Аукасинъ и Николета“ (1896), „Ламия“ (1901), „Смъртта на Антония“ и др.

Енаковичи, Георге — Enacović, George — професоръ по цигулка въ Ром. кралска консерватория, род. въ гр. Фокшани 5 май 1891, ученик на консерваторията въ Букурещъ, която свършва съ награда и на „Скола канторумъ“ въ Парижъ. Писалъ: „Квартетъ“ за струнни инструменти, „Идилия“, „Серенада“ и „Дансъ рюстикъ“ — („Селски танцъ“) — за цигулка и пиано, „Пейзажъ“

за пиано — всички издания на „Д-вото на ром. компонисти“ „Пѣсенъ на нощта“ за цигулка и пиано, „Соната за пиано“ (премия Г. Енеску 1915), „Поема“ за цигулка и оркестъръ, „La lune blanche“ — „Бѣлата луна“ — поема за пѣние, виолончелъ и пиано, една „Симфония“, „Сюита“ въ ромънски стилъ — 6 части за голѣмъ оркестъръ — печатани. Ржкописи до 1932 г.: „Капричио“ за оркестъръ, „Мистично призоваване“ за виолончелъ и пиано.

Енгелъ, Густавъ Едуардъ — Engel, Gustav Eduard — музикаленъ писателъ и гласовъ педагогъ, род. 29 окт. 1823 въ Кьонигсбергъ, умр. 19 юлий 1895 въ Берлинъ, учителъ филология въ Берлинския университетъ и музикална наука при А. Л. Марксъ, членъ-пѣвецъ на Пѣвческата академия и на Домхора, известно време гимназиаленъ учителъ; отъ 1849 се посвещава на гласова педагогия, занимавайки се същевременно и съ муз. писателство и критика; 1862 е преподавателъ по пѣние въ Кулаковата академия, а 1872 въ „Кралската висша музикална школа“. Писалъ: „Дневни упражнения за пѣне“, „Вокалната теория на Хелмхолцъ и фалцетния гласъ“ (1867), „Съгласнитъ въ нѣмския езикъ“ (1874), „Върху възвишеното и прекрасното въ музиката“ (1972), „Естетика на музиката“ (1884), „Математическия хармониумъ“ (1881), „Значението на численитъ отношения за тоновитъ чувствувания“ (1892), „Понятието за форма“ и много статии отъ дидактически и естетически характеръ.

Енгелъ, Давидъ Херманъ — Engel, David Hermann — значителенъ органистъ-виртуозъ и плодовитъ компонистъ, род. 22 ян. 1816 въ Нойрупинъ, умр. 3 май 1877 въ Мерсебургъ (провинция Саксония), ученик на Фр. Шнайдеръ и Ад. Хасе; 1841—48 живѣлъ въ Берлинъ, като компонистъ и учителъ, а следъ това въ Мерсебургъ като органистъ на Дома и учителъ по пѣние въ гимназията при Домътъ. Творби: пѣсни, кжсове за пиано и органъ, псалми, ораторията „Бонифауисъ“, комическата опера „Принцъ Карневалъ“. Освенъ това писалъ: „Приносъ върху историята на органното строителство“ (1855), „Върху хорътъ и инструкъ-